

РЕШЕНИЕ

№ 2233

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **974** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. И. Л. против решение № РД-11-1/05.01.2022г. на заместник-изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ (И.). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано със заявление рег. № 51-00-00-35/29.12.2021 г. на И., подадено от жалбоподателя. Със заявлението била поискана информация, налична ли е диплома за завършено висше образование специалност „Стопанско управление“ на лицето Т. Г. - служител на И. и ако не, налична ли е каквато и да било диплома за завършено образование. С процесното решение достъп до посочената информация е отказан, при следните мотиви. Съгласно изричната разпоредба на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ този закон не се прилага за достъпа до лични данни. По силата на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите

лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“), пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Тъй като исканата информация представлява лични данни по смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, издателят на оспорения акт приел, че е налице основание за прилагане на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1, предложение второ от ЗДОИ.

Съдът в настоящия състав намира, че в случая със заявлението от 29.12.2021г. е поискана информация, която не се явява обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ. Съгласно посочената разпоредба, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Въпросът, дали определен служител на агенцията, за когото не се установява, нито се твърди да изпълнява ръководна длъжност, има диплома за една или друга степен на образование, не е от естество да даде възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на агенцията, съответно – нейния ръководител. В тази връзка следва да се отбележи и, че видно от заявлението и приложеното писмо от Югозападен университет „Н. Р.“, подателят му е предприел проучване относно образованието на определено частно лице, което налага същия извод – а именно, че подаденото заявление няма за предмет обществена информация по определението на закона.

Наред с това, съгласно чл.25 от Устройствения правилник на И., дейността в агенцията се осъществява от държавни служители и от лица по трудово правоотношение. Спрямо последните нормативната уредба не предвижда конкретно изискване за образование, а що се отнася до държавните служители, то висшето образование е изискване за назначаване на ръководна длъжност съгласно чл.7, ал.5 от Закона за държавния служител. Доколкото обаче не се установява, нито се твърди лицето, за чието образование е подадено запитването, да заема такава длъжност, не може да се приеме, че информацията за образованието му може да бъде преценявана като годна да създаде мнение за дейността на субекта по чл.3 ЗДОИ.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е постановено в установената форма от компетентен орган; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и решението е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. На основание чл.77 от Гражданския процесуален кодекс, субсидиарно приложим съгласно чл.144 АПК, следва да бъде постановено и заплащане на държавната такса за образуване на делото от жалбоподателя.

Така мотивиран и на основание чл.175, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата И. И. Л., с ЕГН [ЕГН], против решение № РД-11-1/05.01.2022г. на заместник-изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

ОСЪЖДА И. И. Л., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА И. И. Л. да заплати по сметката на Административен съд – София-град сумата 10 (десет) лева – държавна такса.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: